EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 15.3.2005
KOM(2005) 87 lopullinen

2005/0020 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

eurooppalaisesta vähäisten vaatimusten menettelystä

(komission esittämä)

{SEK(2005) 351}
{SEK(2005) 352}

PERUSTELUT

1. JOHDANTO JA TAUSTAA

1.1 Johdanto

Vuonna 1975 julkaistiin kuluttajansuojaa ja tiedotuspolitiikkaa koskeva alustava ohjelma[1] ja vuonna 1993 kuluttajien oikeussuojan saatavuutta ja kuluttajariitojen ratkaisua yhtenäismarkkinoilla käsittelevä vihreä kirja[2]. Tämän jälkeen komissio hyväksyi vuonna 1996 tiedonannon ”Toimintasuunnitelma kuluttajien oikeussuojakeinoista ja kuluttajariita-asioiden ratkaisemisesta sisämarkkinoilla”[3]. Toimintasuunnitelmassa keskitytään yksittäisten kuluttajariitojen ratkaisumenettelyjen edistämiseen ja parantamiseen sekä kehotetaan helpottamaan oikeussuojan saatavuutta. Vuoden 1999 Amsterdamin sopimuksen voimaantulon myötä Euroopan unioni on asettanut tavoitteekseen luoda asteittain vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue muun muassa hyväksymällä toimenpiteitä, jotka koskevat siviilioikeuden alalla tehtävää oikeudellista yhteistyötä.

Tampereella vuonna 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti neuvostoa vahvistamaan erityiset yhteiset menettelysäännöt vähäisiä vaatimuksia koskevia yksinkertaistettuja ja nopeutettuja oikeudenkäyntejä varten ja poistamaan välivaiheen toimenpiteet, joita vielä edellytetään päätösten ja tuomioiden tunnustamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi pyynnön vastaanottavassa valtiossa kaikkien vähäisiä vaatimuksia koskevien asiakirjojen osalta (eli ei ainoastaan kuluttajariitojen osalta).

Neuvoston 30. marraskuuta 2000 hyväksymässä komission ja neuvoston yhteisessä toimenpideohjelmassa tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteuttamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla[4] kehotetaan yksinkertaistamaan ja nopeuttamaan vähäisiä vaatimuksia koskevien oikeudenkäyntien ratkaisemista. Keskustelut vähäisiä vaatimuksia koskevien oikeudenkäyntien ratkaisemisen yksinkertaistamisesta ja nopeuttamisesta helpottaisivat myös tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa.

Myös Euroopan parlamentti on todennut tarpeen yksinkertaistaa ja nopeuttaa vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeudenkäyntejä[5].

1.2 Vihreä kirja eurooppalaisesta maksusuoritusmääräyksestä ja toimenpiteistä vähäisiä vaateita koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi

Tämän ehdotuksen laatimista varten on kuultu laajalti sekä jäsenvaltioita että kaikkia asiasta kiinnostuneita kansalaisyhteiskunnan tahoja. Komissio esitti 20. joulukuuta 2002 vähäisiä vaatimuksia koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi eurooppalaisesta maksusuoritusmääräyksestä ja toimenpiteistä vihreän kirjan[6], jossa luotiin yleiskatsaus jäsenvaltioissa nykyään käytössä oleviin vähäisiä vaatimuksia koskeviin menettelyihin. Vihreässä kirjassa vertailtiin asiaan liittyvien menettelyllisten kysymysten

---

1 EYVL C 92, 25.4.1975, s. 2.
2 KOM(93) 576.
3 KOM(96) 13.
4 EYVL C 12, 15.1.2001, s. 1.
5 EYVL C 146, 17.5.2001, s. 4.
6 KOM(2002) 746 lopullinen.

ratkaisutapoja eri jäsenvaltioissa ja kysyttiin, millaista soveltamisalaa ja mitä muita piirteitä eurooppalaiselta täytäntöönpanovälineeltä toivotaan.

Vihreään kirjaan saatuja vastauksia käsiteltiin lähemmin komission 12. joulukuuta 2003 järjestämässä julkisessa kuulemistilaisuudessa. Vastauksista ilmenee, että vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeudenkäyntejä yksinkertaistavan ja nopeuttavan säädöksen lähes yksimielisesti katsotaan edistävän vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luomista.

Vihreästä kirjasta 18. kesäkuuta 2003 antamassaan lausunnossa[7] Euroopan talous- ja sosiaalikomitea totesi olevansa tyytyväinen komission aloitteeseen käynnistää asiasta kuulemismenettely ja komission pyrkimykseen tehdä siviilioikeudenkäynnistä nykyistä nopeampi, edullisempi ja kustannustehokkaampi. Komitea kannatti eurooppalaista menettelyä vähäisiä vaatimuksia koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi. Sen mukaan on tärkeää löytää sopivia keinoja vähäisiä vaatimuksia koskevien riitojen käsittelyn nopeuttamiseksi, ilman että kajotaan samalla oikeusvaltioperiaatteen mukaisiin asianosaisille kuuluviin oikeudellisiin takeisiin.

Vihreästä kirjasta 12. helmikuuta 2004 antamassaan mietinnössä[8] Euroopan parlamentti totesi olevansa tyytyväinen komission aloitteeseen ja katsoi, että vähäisten vaatimusten menettelyä ei pidä soveltaa ainoastaan tietyn rahasumman maksamista koskeviin asioihin, joissa on määritelty etukäteen vaatimuksen rahalliseen arvoon liittyvä raja, vaan sitä pitää laajentaa kaikkiin muihinkin taloudellisia suhteita koskeviin riita-asioihin, kun kyse on velvoitteista. Lisäksi vähäisten vaatimusten menettelyssä olisi käytettävä vaihtoehtoisia riidanratkaisumenetelmiä (ADR), todisteiden vastaanottamista koskevia sääntöjä olisi yksinkertaistettava ja muutoksenhakumahdollisuutta rajattava.

Jäsenvaltioiden asiantuntijoiden 16. maaliskuuta 2004 pitämässä kokouksessa keskusteltiin eurooppalaista vähäisten vaatimusten menettelyä koskevasta asetusluonnoksesta. Yleisesti ottaen valtuuskunnat arvostivat tässä säädöstekstissä omaksuttua lähestymistapaa eli tavoitetta hyväksyä asetus, jonka pyrkimyksenä on yksinkertaistaa ja nopeuttaa vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeuskäsittelyjä ottamalla käyttöön eurooppalainen vähäisten vaatimusten menettely. Kyseinen menettely tarjoaa asianosaisille vaihtoehdon jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön menettelyjen ohella näihin vaikuttamatta. Asetuksella poistetaan myös välivaiheen toimenpiteet, jotta mahdollistettaisiin eurooppalaisessa vähäisten vaatimusten menettelyssä toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustaminen ja täytäntöönpano.

2. TAVOITTEET JA SOVELTAMISALA

2.1 Yleistavoite

2.1.1 Vähäisiä vaatimuksia koskevien tehokkaiden menettelyjen merkitys

Oikeudenkäyntikulut, pitkät käsittelyajat ja vaivannäkö eivät välttämättä ole suhteessa vaatimuksen määrään. Näiden haittojen suhteellinen merkitys päinvastoin vain kasvaa sen mukaan, mitä vähäisemmästä vaatimuksesta on kysymys. Tämän vuoksi monissa jäsenvaltioissa onkin otettu käyttöön yksinkertaistettuja riita-asioissa sovellettavia menettelyjä vähäisten vaatimusten ratkaisemista varten. Toisaalta valtioiden rajat ylittävien riita-asioiden

---

[7] EUVL C 220, 16.9.2003, s. 5.

[8] Euroopan parlamentin päätöslauselma siviiliprosessioikeuden lähentämisnäkymistä Euroopan unionissa (KOM(2002) 654 ja KOM(2002) 746 – C5-0201/2003 – 2003/2087(INI)), A5-0041/2004.

potentiaalinen määrä kasvaa sen mukaan, mitä laajemmin EY:n perustamissopimukseen perustuvia henkilöiden, tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevia oikeuksia käytetään. Tuomion saaminen nopeasti ja edullisesti on selkeästi erityisen vaikeaa valtioiden rajat ylittävässä tilanteessa. Usein on esimerkiksi tarpeen palkata kaksi asianajajaa, syntyy käännös- ja tulkkauskuluja ja erilaisia muita menoeriä, kuten asianosaisten, todistajien ja asianajajien ylimääräisiä matkakuluja.

Ongelmatilanteet eivät rajoitu pelkästään yksityishenkilöiden välisiin riita-asioihin. Myös pienyritysten omistajat voivat joutua hankalaan tilanteeseen, jos he haluavat viedä vaatimuksensa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi. Sellaisen menettelyn puuttuessa, joka olisi riita-asian arvoon nähden ”oikeasuhteinen”, velkojan todennäköisesti kohtaamat esteet saattavat johtaa siihen, että asian vieminen tuomioistuinkäsittelyyn ei ole välttämättä taloudellisesti järkevää. Tuomion saaminen erityisesti sellaista vastaajaa vastaan, joka on toisessa jäsenvaltiossa, on usein kohtuuttoman kallista suhteessa vaatimuksen määrään. Menettelyn kalleuden ja siihen todennäköisesti liittyvien käytännön hankaluuksien vuoksi monet velkojat luopuvatkin toivosta saada oikeutetuiksi katsomansa vaatimukset täytettyä.

2.1.2 Vähäisten vaatimusten menettelyille luonteenomaisia piirteitä – menettelyjen yksinkertaistaminen

Monet jäsenvaltiot ovat omien menettelyoikeuden järjestelmiensä ja perinteidensä mukaisesti ottaneet vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeudenkäyntejä varten käyttöön erityisiä sääntöjä, joilla yksinkertaistetaan menettelyjä tavanomaisiin menettelyihin verrattuna. Ratkaisut luonnollisesti vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen. Joissakin jäsenvaltioissa on vähäisiä vaatimuksia koskevia erityismenettelyjä, toisissa säädetään menettelyjen tietystä yksinkertaistamisesta vähäisiä vaatimuksia koskevissa asioissa. Eroja on myös siinä, missä laajuudessa erityisiä menettelyjen yksinkertaistamistoimia sovelletaan.

Vähäisiä vaatimuksia koskevia erityismenettelyjä on käytössä Yhdistyneessä kuningaskunnassa (Englanti, Wales, Skotlanti ja Pohjois-Irlanti), Irlannissa, Ruotsissa ja Espanjassa. Niissä säädetään menettelyjen eriasteisesta yksinkertaistamisesta tavanomaisiin menettelyihin verrattuna. Saksassa tuomioistuimet voivat määritellä vähäisiin vaatimuksiin sovellettavat menettelyt parhaaksi katsomallaan tavalla. Ranskassa vähäisiä vaatimuksia koskevan menettelyn aloittamista on yksinkertaistettu, sillä ilmoitus kirjaamoon (*déclaration au greffe*) riittää. Itävallan, Suomen, Alankomaiden ja eräiden muiden jäsenvaltioiden riita-asioissa sovellettavaa menettelyä koskevissa laeissa menettelyjä yksinkertaistetaan useilla eri tavoilla tietyt raja-arvot alittavissa asioissa. Vaikka tällaista menettelyjen yksinkertaistamista ei voidakaan pitää varsinaisena vähäisiä vaatimuksia koskevana erityismenettelynä, käytännössä saavutetaan hyvin samankaltaisia tuloksia.

Nykyisiin vähäisten vaatimusten menettelyihin ja menettelyjen yksinkertaistamiseen liittyvät tärkeimmät piirteet voidaan tiivistää seuraavasti[9]:

– Kaikissa jäsenvaltioissa, joissa on käytössä vähäisten vaatimusten menettelyjä, sovelletaan määrällisiä raja-arvoja. Ne kuitenkin vaihtelevat huomattavasti[10]. Joissakin jäsenvaltioissa vähäisten vaatimusten menettelyä sovelletaan lisäksi

[9] Ks. yksityiskohtaisempaa tietoa vihreän kirjan luvusta 4.3.

[10] Raja-arvot vaihtelevat 600 eurosta (Saksa) 8 234 euroon (Englanti/Wales).

tietyntyyppisiin oikeudenkäynteihin raja-arvoista riippumatta. Useimmissa jäsenvaltioissa, joissa on käytössä vähäisten vaatimusten menettelyjä, näitä menettelyjä voidaan soveltaa myös muihin kuin rahallisiin vaatimuksiin. Yleensä yksinkertaistetun menettelyn käyttö on pakollista (jos vaatimus jää alle raja-arvon), mutta riita-asia voidaan siirtää tavanomaiseen tai muodollisempaan menettelyyn tuomioistuimen aloitteesta tai jommankumman asianosaisen hakemuksesta.

– Vähäisten vaatimusten menettelyissä vaatimusta saatetaan yleensä käsiteltäväksi täyttämällä lomake. Lomakkeeseen ei tarvitse täyttää lakiviittauksia missään jäsenvaltiossa, eli pelkkien tosiseikkojen esittäminen riittää. Useimmissa jäsenvaltioissa tuomioistuimen kirjaaja tai neuvontapalvelu avustaa menettelyn aloittamisessa. Lisäksi tuomari tukee asian käsittelyssä asianosaisia, jos näillä ei ole asianajajaa edustajanaan (erityisesti menettelyllisten kysymysten osalta), puolueettomuuden periaatetta noudattaen. Tätä nykyä missään jäsenvaltiossa ei vaadita asianajajan käyttämistä edustajana vähäisten vaatimusten menettelyissä.

– Todisteiden vastaanottamista koskevien sääntöjen lieventäminen on yksi vähäisten vaatimusten menettelyjen keskeisiä kysymyksiä useimmissa jäsenvaltioissa. Tuomioistuimella on usein jonkin verran harkintavaltaa tässä suhteessa. Tätä nykyä voidaan usein turvautua yksinomaan kirjalliseen menettelyyn (suullisen käsittelyn sijasta). Joissakin tapauksissa tuomion sisältöä koskevia sääntöjä on lievennetty. Useissa jäsenvaltioissa tuomion antamiselle on määräaika. Oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevat menettelysäännöt vaihtelevat huomattavasti. Jos vastaaja häviää, hänen on useimmissa jäsenvaltioissa maksettava kaikki oikeudenkäyntikulut. Jäsenvaltioiden lainsäädännöt poikkeavat toisistaan huomattavasti sen suhteen, annetaanko niissä mahdollisuus hakea muutosta vähäisten vaatimusten menettelyssä annettuun ratkaisuun.

2.2 Soveltamisala

2.2.1 Yhteisön toiminnan tarve

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 65 artiklan mukaisesti yhteisöllä on lainsäädäntövalta oikeudellisen yhteistyön alalla sellaisissa yksityisoikeudellisissa asioissa, joiden vaikutukset ulottuvat valtioiden rajojen yli, siinä määrin kuin se on tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi.

Yhteisön toimielimillä on harkintavalta arvioida, onko toimenpide tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Tällä ehdotuksella helpotetaan sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, sillä eurooppalaisen vähäisten vaatimusten menettelyn käyttöönotto auttaa poistamaan henkilöiden, tavaroiden, palvelujen ja pääoman vapaan liikkuvuuden esteitä. Kuten edellä todetaan (2.1.2), vähäisten vaatimusten menettelyt ovat tätä nykyä kovin erilaisia eri jäsenvaltioissa. Se, että talouden toimijoilla on käytettävissään tehokkuudeltaan hyvin erilaisia oikeudellisia menettelyjä, vääristää kilpailua sisämarkkinoilla riippumatta siitä, onko toimijoiden kotipaikka eri jäsenvaltioissa vai samassa jäsenvaltiossa. Jos joillakin toimijoilla on mahdollisuus turvautua tehokkaisiin ja toimiviin menettelyihin ja toisilla taas ei, toimijat eivät ole tasavertaisessa asemassa sisämarkkinoilla kilpaillessaan. Jäsenvaltioiden lainsäädännössä nykyisin olevat erot ehkäisevät sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Näin ollen epätasapainoinen markkinatilanne, jossa kansallinen lainsäädäntö tarjoaa velkojille tehokkuudeltaan hyvin erilaisia menettelyllisiä keinoja saataviensa perimiseksi, merkitsee

kilpailun vääristymistä sisämarkkinoilla. Eurooppalainen vähäisten vaatimusten menettely edistäisi täten sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

Useimmissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kielitoisinnoissa käytetään valtioiden rajojen yli ulottuvien vaikutusten osalta ilmaisua ”asia” eikä ”toimenpide”. Tämän vuoksi on tarpeen ja riittävää, että ”asialla” on valtioiden rajojen yli ulottuvia vaikutuksia. Tämän tulkinnan vahvistaa perustamissopimuksen 65 artiklan c kohta, jonka mukaan oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa koskeviin toimenpiteisiin sisältyy riita-asiain oikeudenkäyntien moitteettoman sujumisen esteiden poistaminen. Tulkinnan vahvistaa myös Euroopan perustuslakia koskevan sopimuksen III-269 artikla.

Menettelyä koskevilla oikeussäännöillä voi jo luonnostaan olla rajojen yli ulottuvia vaikutuksia. Tuomari soveltaa aina oikeuspaikan lakia (*lex fori*) riippumatta siitä, onko riita-asialla valtioiden rajojen yli ulottuvia vaikutuksia. Myös vähäisiä vaatimuksia koskeviin riita-asioihin liittyy rajojen yli ulottuvia vaikutuksia, sillä sisämarkkinoiden kehittymisen vuoksi useimmat taloudelliset toimijat ja kuluttajat joutuvat ennemmin tai myöhemmin osallisiksi tällaiseen riita-asiaan ulkomailla.

Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tarvitaan toimenpidettä, jota sovelletaan myös puhtaasti valtion sisäisiin asioihin, erityisesti sen vuoksi, että tällaisen toimenpiteen avulla poistetaan kilpailun vääristymiä eri jäsenvaltioiden taloudellisten toimijoiden välillä. Tällaisella toimenpiteellä on välttämättä valtioiden rajojen yli ulottuvia vaikutuksia, sillä kaikissa jäsenvaltioissa sovellettava tehokas vähäisten vaatimusten menettely parantaa tasavertaisia mahdollisuuksia oikeussuojan saamiseen.

Perustamissopimuksen 65 artiklaan sisältyvällä vaatimuksella sisämarkkinoiden moitteettomasta toiminnasta siis rajataan vaatimusta rajojen yli ulottuvista vaikutuksista. Toimenpiteellä, joka on tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, on väistämättä rajojen yli ulottuvia vaikutuksia, kun taas toimenpide, jolla on rajojen yli ulottuvia vaikutuksia, ei ehkä aina ole tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Tämän tulkinnan vahvistavat myös neuvottelut, joita käytiin 65 artiklan hyväksymisestä, sillä vaatimus sisämarkkinoiden moitteettomasta toiminnasta otettiin käyttöön myöhäisessä neuvotteluvaiheessa rajaamaan määräyksen soveltamisalaa. Perustamissopimuksen 65 artiklan laatijoiden tavoitteena ei varmastikaan ollut artiklan rajoittavampi tulkinta, sillä se loisi uusia esteitä oikeussuojan saatavuudelle Euroopan oikeusalueella. Jokaiseen säädökseen olisi tällöin sisällytettävä oma määritelmänsä ”rajojen ylittymisestä”, sillä eri aihealueille tarvittaisiin melkein väistämättä oma määritelmänsä, mikä vaikeuttaisi huomattavasti säädösten soveltamista.

Olisi epäsuotavaa ellei suorastaan haitallista rajoittaa eurooppalaisen vähäisten vaatimusten menettelyn soveltaminen pelkästään valtioiden rajat ylittäviin asioihin.

Ensinnäkin olisi vältettävä kahden erillisen järjestelmän luomista, joista ensimmäinen olisi valtion sisäisiä ja toinen valtioiden rajat ylittäviä asioita varten. Tällainen kaksinaisjärjestelmä ei luontuisi yhdenmukaisesti tavoitteeseen luoda kaikkia varten yhtenäinen ja johdonmukainen oikeusalue.

Kuten edellä todetaan, asianosaisten käytettävissä ei kaikissa jäsenvaltioissa ole nopeita ja halpoja vähäisten vaatimusten menettelyjä. Asian vieminen tuomioistuinkäsittelyyn ei ole useinkaan välttämättä taloudellisesti järkevää ja velkojat eivät usein aloitakaan oikeudellisia menettelyjä, koska riita-asian arvoon nähden oikeasuhteiset menettelyt puuttuvat. Koska

oikeussuojan saatavuus on käytännössä rajoittunut, aiheutuu taloudellisia kustannuksia, joilla on huomattavia kielteisiä kansantaloudellisia vaikutuksia sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta.

2.2.2 Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Tämän ehdotuksen tavoitetta eli vähäisiä vaatimuksia koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistamista ja nopeuttamista ottamalla käyttöön eurooppalainen vähäisten vaatimusten menettely ei voida saavuttaa riittävässä määrin jäsenvaltioiden toimin, koska jäsenvaltiot eivät voi taata sääntöjen yhdenmukaisuutta kaikkialla yhteisössä. Tavoite on tämän vuoksi saavutettavissa ainoastaan yhteisön tasolla.

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, sillä se on rajattu tiukasti niihin toimenpiteisiin, jotka ovat välttämättömiä tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Tältä osin on syytä korostaa erityisesti valitun säädöslajin (asetus) ja eurooppalaisen vähäisten vaatimusten menettelyn valinnaisuuden yhteisvaikutuksia verrattuna jäsenvaltioiden kansalliseen menettelyoikeuteen perustuviin vastaaviin mekanismeihin. Säädöslajiksi ehdotetaan asetusta, sillä se takaa yhdenmukaisuuden ja sen, että menettelyä sovelletaan jäsenvaltioissa sellaisenaan. Ehdotettu asetus velvoittaa jäsenvaltiot vain asettamaan eurooppalaisen menettelyn käyttöön valinnaisena välineenä. Siinä ei pakoteta jäsenvaltioita luopumaan aiemmasta vähäisiä vaatimuksia koskevasta lainsäädännöstä tai muuttamaan tällaista lainsäädäntöä yhteisön oikeuden perusteella. Siksi tämä asetusehdotus, jossa ei puututa jäsenvaltioiden oikeuteen jatkaa kansallisten sääntöjen soveltamista eurooppalaisen vähäisten vaatimusten menettelyn ohella, vaikuttaa niiden menettelyoikeuteen paljon vähemmän kuin direktiivi, joka vaatisi kansallisen lainsäädännön mukauttamista kyseisessä yhteisön säädöksessä asetettujen sääntöjen perusteella. Tämä lainsäädäntötekniikka varmistaa yhteisen vähimmäistason vähäisten vaatimusten perinnän tehokkuudelle, mutta antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden pitäytyä omaan menettelyynsä, jos se on tätäkin toimivampi. Viime kädessä on velkojien asia arvioida, mitä menettelyä ne pitävät tehokkaampana tai helppokäyttöisempänä. Jälkimmäinen kriteeri on erityisen merkityksellinen niille toimijoille, jotka toimivat useissa jäsenvaltioissa ja jotka yhdenmukaisen eurooppalaisen vähäisten vaatimusten menettelyn ansiosta säästyvät perehtymästä niiden kaikkien menettelyihin sovellettaviin oikeussääntöihin. Lopuksi voidaan viitata asetuksen 17 artiklaan, jossa todetaan seuraavaa: ”Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, eurooppalaiseen vähäisten vaatimusten menettelyyn sovelletaan sen jäsenvaltion menettelyoikeutta, jossa menettely toteutetaan”. Eurooppalaisen vähäisten vaatimusten menettelyn käyttöönotto ei siten aiheuta tarvetta lähentää kansallisia menettelylakeja, vaan kansalliseen lainsäädäntöön puututaan mahdollisimman vähän.

2005/0020 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

eurooppalaisesta vähäisten vaatimusten menettelystä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen[11],

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[12],

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä[13],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää unionia vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueena, jossa taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tällaisen alueen asteittaista luomista varten yhteisö toteuttaa muun muassa yksityisoikeudellisissa asioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta.

(2) Tältä osin yhteisö on muun muassa jo hyväksynyt oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000[14], siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisesta 28 päivänä toukokuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/470/EY[15], tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001[16] sekä riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 805/2004[17].

(3) Komissio antoi 20 päivänä joulukuuta 2002 vihreän kirjan eurooppalaisesta maksusuoritusmääräyksestä ja toimenpiteistä vähäisiä vaateita koskevien

---

11 EUVL C [...], […], s. [...].
12 EUVL C [...], […], s. [...].
13 EUVL C [...], […], s. [...].
14 EYVL L 160, 30.6.2000, s. 37.
15 EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25.
16 EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.
17 EUVL L 143, 30.4.2004, s. 15.

oikeudenkäyntien yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi[18]. Vihreällä kirjalla käynnistettiin kuulemismenettely toimenpiteistä vähäisiä vaatimuksia koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi.

(4) Monet jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön yksinkertaistettuja riita-asioiden menettelyjä vähäisten vaatimusten ratkaisemista varten, sillä riita-asioihin liittyvät oikeudenkäyntikulut, pitkät käsittelyajat ja vaivannäkö eivät välttämättä ole oikeassa suhteessa vaatimuksen määrään. Tuomion saaminen nopeasti ja edullisesti on erityisen vaikeaa valtioiden rajat ylittävissä tilanteissa. Sen vuoksi on tarpeen luoda eurooppalainen vähäisten vaatimusten menettely. Tällaisen eurooppalaisen menettelyn tavoitteena olisi oltava oikeussuojan saatavuuden parantaminen säätämällä kestoltaan ja hinnaltaan kohtuullisesta menettelystä.

(5) Koska velkojien käytettävissä eri jäsenvaltioissa olevat menettelyt eroavat toisistaan tehokkuudeltaan, kilpailu sisämarkkinoilla vääristyy. Sen vuoksi on tarpeen antaa yhteisön lainsäädäntöä, joka varmistaa velkojille ja velallisille tasavertaiset toimintamahdollisuudet kaikkialla Euroopan unionissa.

(6) Eurooppalaista vähäisten vaatimusten menettelyä olisi sovellettava myös puhtaasti valtion sisäisiin asioihin, jotta voitaisiin poistaa kilpailun vääristyminen taloudellisten toimijoiden välillä eri jäsenvaltioissa ja parantaa tasavertaisia mahdollisuuksia oikeussuojan saamiseen kaikissa jäsenvaltioissa.

(7) Eurooppalaisen vähäisten vaatimusten menettelyn olisi yksinkertaistettava ja nopeutettava vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeuskäsittelyjä sekä alennettava kuluja tarjoamalla vaihtoehto jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä säädetyille mahdollisuuksille, joihin kyseinen menettely ei vaikuttaisi. Tämän asetuksen olisi myös helpotettava eurooppalaisessa vähäisten vaatimusten menettelyssä jossakin toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustamista ja täytäntöönpanoa, alun perin puhtaasti valtioiden sisäiset tuomiot mukaan luettuina.

(8) Menettelyn käynnistämisen helpottamiseksi kantajan olisi aloitettava eurooppalainen vähäisten vaatimusten menettely täyttämällä vaatimuslomake ja toimittamalla se toimivaltaiseen tuomioistuimeen.

(9) Kulujen pienentämiseksi ja käsittelyaikojen lyhentämiseksi asiakirjat olisi annettava asianosaisille tiedoksi kirjatulla kirjeellä, johon on liitetty saantitodistus, tai yksinkertaisemmilla keinoilla, kuten tavallisella kirjeellä, telekopiona tai sähköpostitse. Menettely olisi toteutettava kirjallisena menettelynä, jollei tuomioistuin totea suullista käsittelyä välttämättömäksi. Asianosaisia ei saisi velvoittaa käyttämään asianajajaa edustajanaan.

(10) Tuomioistuimelle olisi annettava mahdollisuus järjestää suullinen käsittely audio-, video- tai sähköpostikokouksena. Tuomioistuimen olisi voitava myös käyttää harkintavaltaansa päättäessään todistelukeinoista ja esitettävien todisteiden laajuudesta ja sen olisi voitava hyväksyä todisteiden esittäminen puhelimitse, todistajien antamina kirjallisina lausuntoina sekä audio-, video- tai sähköpostikokousten avulla.

---

[18] KOM(2002) 746 lopullinen.

(11) Tuomioistuimen olisi kunnioitettava kontradiktorisen menettelyn periaatetta.

(12) Jotta riitojen ratkaiseminen nopeutuisi, tuomio olisi annettava kuuden kuukauden kuluessa vaatimuksen kirjaamisesta.

(13) Jotta vähäisten vaatimusten perintää voitaisiin nopeuttaa, tuomion olisi oltava välittömästi täytäntöönpanokelpoinen mahdollisen muutoksenhaun estämättä ja ilman vakuuden asettamista.

(14) Jos asian hävinnyt asianosainen on luonnollinen henkilö eikä hänellä ole edustajana asianajajaa tai muuta oikeudellista avustajaa, kulujen alentamiseksi häntä ei saisi velvoittaa korvaamaan toista asianosaista edustaneen asianajajan tai muun oikeudellisen avustajan palkkiota.

(15) Jotta tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa helpotettaisiin, eurooppalaisessa vähäisten vaatimusten menettelyssä jossakin jäsenvaltiossa annettu tuomio olisi tunnustettava ja oltava täytäntöönpantavissa toisessa jäsenvaltiossa vaatimatta tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi ja antamatta mahdollisuutta vastustaa sen tunnustamista.

(16) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tämän asetuksen tarkoituksena on erityisesti varmistaa, että perusoikeuskirjan 47 artiklassa tunnustettua oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaa oikeutta kunnioitetaan täysin.

(17) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY[19] mukaisesti.

(18) Tavoitetta, joka on sellaisten menettelyjen käyttöön ottaminen, joiden tarkoituksena on vähäisiä vaatimuksia koskevien oikeuskäsittelyiden yksinkertaistaminen ja nopeuttaminen sekä kulujen alentaminen, ei voida saavuttaa riittävässä määrin jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(19) [Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.]

(20) Tanskan asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetus siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

---

[19] EYVL 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE JA SOVELTAMISALA

1 artikla
Kohde

Tällä asetuksella perustetaan eurooppalainen menettely vähäisiä vaatimuksia varten, jäljempänä ’eurooppalainen vähäisten vaatimusten menettely’, jonka tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nopeuttaa vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeuskäsittelyjä ja alentaa kuluja. Eurooppalainen vähäisten vaatimusten menettely on asianosaisten käytettävissä vaihtoehtona jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä säädetyille menettelyille.

Lisäksi tällä asetuksella poistetaan vaatimus, jonka mukaan välivaiheen toimenpiteet ovat tarpeen, jotta jäsenvaltiossa eurooppalaisessa vähäisten vaatimusten menettelyssä annetut tuomiot voidaan tunnustaa ja panna täytäntöön muissa jäsenvaltioissa, riitauttamattomista vaatimuksista annettuja tuomioita lukuun ottamatta.

2 artikla
Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tuomioistuimen luonteesta riippumatta, jos rahallisen tai muun kuin rahallisen vaatimuksen kokonaisarvo ilman korkoja, kuluja ja kustannuksia on enintään 2 000 euroa menettelyn aloittamisajankohtana. Sitä ei sovelleta erityisesti vero- tai tulliasioihin eikä hallinto-oikeudellisiin asioihin.

2. Tätä asetusta ei sovelleta asioihin, jotka koskevat:

   a) luonnollisten henkilöiden oikeudellista asemaa, oikeuskelpoisuutta tai oikeustoimikelpoisuutta,

   b) aviovarallisuussuhteita, perintöä tai testamenttia,

   c) konkurssia, akordia tai muita niihin rinnastettavia menettelyjä,

   d) sosiaaliturvaa,

   e) välimiesmenettelyä,

   f) työoikeutta.

3. Tässä asetuksessa ’jäsenvaltiolla’ tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioita Tanskaa [*Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Irlantia*] lukuun ottamatta.

II LUKU

EUROOPPALAINEN VÄHÄISTEN VAATIMUSTEN MENETTELY

3 artikla
Menettelyn aloittaminen

1. Kantaja aloittaa eurooppalaisen vähäisten vaatimusten menettelyn täyttämällä liitteessä I esitetyn vaatimuslomakkeen ja toimittamalla sen mahdollisten muiden lisäasiakirjojen kanssa toimivaltaiseen tuomioistuimeen. Vaatimuslomake voidaan toimittaa suoraan tai postitse tai käyttämällä muita viestintäkeinoja, kuten telekopiota tai sähköpostia, jotka hyväksytään siinä jäsenvaltiossa, jossa menettely aloitetaan.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, mitkä viestintäkeinot ne hyväksyvät. Komissio saattaa kyseiset tiedot julkisesti saataville.

3. Tuomioistuimen on kirjattava vaatimuslomake välittömästi vastaanottaessaan sen, ja sen on kirjattava kaikkien muiden kyseisessä eurooppalaisessa vähäisten vaatimusten menettelyssä saamiensa asiakirjojen vastaanottopäivämäärä ja -aika.

4. Vanhentumisaikojen tai tapauksen mukaan muiden määräaikojen kulumisen keskeyttämistä varten asian katsotaan tulleen vireille, kun vaatimuslomake on kirjattu 3 kohdan mukaisesti.

5. Jos vaatimus ei liity toimeen, joka 2 artiklan mukaan kuuluu asetuksen soveltamisalaan, tuomioistuin ei saa käsitellä vaatimusta eurooppalaisena vähäisenä vaatimuksena, vaan sen on käsiteltävä sitä sen jäsenvaltion sovellettavien menettelysääntöjen mukaisesti, jossa menettely toteutetaan. Tuomioistuimen on ilmoitettava tästä kantajalle.

6. Jos tuomioistuin katsoo, etteivät kantajan antamat tiedot ole tarpeeksi selkeitä tai riittäviä tai ettei vaatimuslomake ole asianmukaisesti täytetty, se voi antaa kantajalle tilaisuuden täydentää tai oikaista lomaketta taikka toimittaa tuomioistuimen pyytämiä lisätietoja tai -asiakirjoja.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaatimuslomake on saatavilla kaikissa tuomioistuimissa, joissa eurooppalainen vähäisten vaatimusten menettely voidaan aloittaa, ja että kaikissa tällaisissa tuomioistuimissa kantajille annetaan käytännön neuvoja lomakkeen täyttämisessä.

4 artikla
Menettelyn kulku

1. Eurooppalainen vähäisten vaatimusten menettely on toteutettava kirjallisena menettelynä, jollei tuomioistuin totea suullista käsittelyä välttämättömäksi otettuaan huomioon asianosaisten tältä osin esittämät huomautukset tai vaatimukset.

2. Kun tuomioistuin on saanut vaatimuslomakkeen, sen on täytettävä liitteessä II esitetyn vastauslomakkeen I osa.

Tuomioistuimen on kahdeksan päivän kuluessa siitä, kun se on saanut vaatimuslomakkeen, annettava vastaajalle 11 artiklan mukaisesti tiedoksi jäljennös vaatimuslomakkeesta ja edellä mainitulla tavalla täytetty vastauslomake.

3. Vastaajan on esitettävä vastauksensa yhden kuukauden kuluessa vaatimuslomakkeen ja vastauslomakkeen tiedoksiannosta täyttämällä vastauslomakkeen II osa, liittämällä siihen mahdollisia lisäasiakirjoja ja palauttamalla se tuomioistuimeen tai vastaamalla muulla tarkoituksenmukaisella tavalla vastauslomaketta käyttämättä.

4. Tuomioistuimen on kahdeksan päivän kuluessa siitä, kun se on saanut vastaajalta vastauksen, annettava kantajalle 11 artiklan mukaisesti tiedoksi jäljennös kyseisestä vastauksesta ja mahdollisista lisäasiakirjoista.

5. Jos vastaaja esittää vastauksessaan vastavaatimuksen kantajaa vastaan, tuomioistuimen on ilmoitettava kantajalle kyseisestä vastavaatimuksesta. Kantajan on vastattava vastavaatimukseen yhden kuukauden kuluessa siitä, kun vastaajan vastaus on annettu hänelle tiedoksi.

6. Jos vastavaatimuksen kokonaisarvo ylittää 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetun määrän, tuomioistuimen on käsiteltävä vastavaatimus ainoastaan, jos vastavaatimuksen perusteena on sama oikeussuhde kuin vaatimuksessa ja jos tuomioistuin katsoo tarkoituksenmukaiseksi jatkaa eurooppalaista vähäisten vaatimusten menettelyä.

7. Jos tuomioistuimen vastaanottama lisäasiakirja on laadittu jollain muulla kielellä kuin menettelykielellä, tuomioistuimen on vaadittava asiakirjasta käännös ainoastaan, jos käännös on tarpeen tuomion antamiseksi.

Jos asianosainen kieltäytyy vastaanottamasta asiakirjaa, koska sitä ei ole laadittu jollakin asetuksen (EY) N:o 1348/2000 8 artiklassa säädetyllä kielellä, tuomioistuimen on ilmoitettava tästä toiselle asianosaiselle ja neuvottava häntä toimittamaan asiakirjasta käännös.

5 artikla
Menettelyn päättäminen

1. Tuomioistuimen on yhden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut vastaajan tai kantajan 4 artiklan 3 tai 5 kohdassa vahvistetun määräajan kuluessa esittämät vastaukset,

a) annettava tuomio, tai

b) pyydettävä asianosaisia antamaan vaatimusta koskevia lisätietoja tietyn määräajan kuluessa, tai

c) kutsuttava asianosaiset suulliseen käsittelyyn.

2. Jos tuomioistuin ei ole saanut vastaajalta vastausta 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun yhden kuukauden määräajan kuluessa, sen on annettava yksipuolinen tuomio.

6 artikla
Suullinen käsittely

1. Tuomioistuin voi järjestää suullisen käsittelyn audio-, video- tai sähköpostikokouksena, jos tähän on tekniset valmiudet ja molemmat asianosaiset tähän suostuvat.

2. Jos asianosainen ei saavu suulliseen käsittelyyn ja kyseistä asianosaista edustaa joku muu henkilö, tuomioistuin voi pyytää kyseistä henkilöä esittämään asianosaisen antaman valtakirjan tai muun kirjallisen valtuutuksen, jos tätä edellytetään siinä jäsenvaltiossa sovellettavassa menettelyoikeudessa, jossa menettely toteutetaan.

7 artikla
Todisteiden esittäminen

1. Tuomioistuin voi käyttää harkintavaltaansa päättäessään todistelukeinoista ja esitettävien todisteiden laajuudesta. Tuomioistuin voi erityisesti hyväksyä todisteiden esittämisen puhelimitse, todistajien antamina kirjallisina lausuntoina sekä audio-, video- tai sähköpostikokouksen avulla.

2. Poikkeuksellisissa olosuhteissa tuomioistuin voi ottaa vastaa lausuntoja asiantuntijatodistajilta, jos se on tuomion kannalta välttämätöntä.

8 artikla
Asianosaisten edustaminen

Asianosaisia ei saa vaatia käyttämään edustajanaan asianajajaa tai muuta oikeudellista avustajaa.

9 artikla
Tuomioistuimen tehtävät

1. Tuomioistuimen on kunnioitettava oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin sekä kontradiktorisen menettelyn periaatetta erityisesti päättäessään suullisen käsittelyn tarpeesta, todistelukeinoista ja esitettävien todisteiden laajuudesta.

2. Tuomioistuin ei saa velvoittaa asianosaisia esittämään vaatimusta koskevaa oikeudellista arviointia.

3. Tuomioistuimen on tarpeen mukaan tuettava asianosaisia menettelyllisissä kysymyksissä, ja se voi pyytää heitä esittämään tosiseikkoja koskevia tietoja, jotka ovat merkityksellisiä asiaan liittyviä aineellisia kysymyksiä määritettäessä.

4. Tapauksen mukaan tuomioistuimen on pyrittävä sovintoratkaisuun asianosaisten välillä.

10 artikla
Tuomio

1. Tuomio on annettava kuuden kuukauden kuluessa vaatimuslomakkeen kirjaamisesta.

2. Tuomioistuimen on annettava tuomio tiedoksi asianosaisille 11 artiklan mukaisesti, jollei tuomiota anneta suullisesti sellaisen käsittelyn päätteeksi, jossa molemmat asianosaiset ovat läsnä.

11 artikla
Asiakirjojen tiedoksianto

1. Jos asiakirjoja on tarkoitus antaa tiedoksi jossakin toisessa jäsenvaltiossa kuin jäsenvaltiossa, jossa menettely toteutetaan, ne on annettava asianosaisille tiedoksi kirjatulla kirjeellä, johon on liitetty saantitodistus, noudattaen asetuksen (EY) N:o 1348/2000 14 artiklassa säädettyjä mahdollisia lisäedellytyksiä ja ottaen huomioon kyseisen asetuksen 8 artikla.

2. Jos asiakirjoja on tarkoitus antaa tiedoksi jäsenvaltiossa, jossa menettely toteutetaan, ja vastaanottajan osoite tiedetään varmuudella, ne on annettava asianosaisille tiedoksi kirjatulla kirjeellä, johon on liitetty saantitodistus, tai yksinkertaisemmilla keinoilla, kuten tavallisella kirjeellä, telekopiona tai sähköpostitse, jos näistä yksinkertaisemmista keinoista säädetään sen jäsenvaltion menettelyoikeudessa, jossa menettely toteutetaan.

3. Jos poikkeuksellisissa olosuhteissa asiakirjoja ei voida antaa tiedoksi 1 ja 2 kohdan mukaisesti, ne voidaan antaa tiedoksi muilla henkilökohtaisen tiedoksiannon varmistavilla keinoilla.

12 artikla
Määräajat

1. Tuomioistuin voi poikkeuksellisissa olosuhteissa pidentää 4 artiklan 3 ja 5 kohdassa säädettyjä määräaikoja, jos se on tarpeen sen varmistamiseksi, että asianosaisilla on mahdollisuus valmistautua vastaamaan asiassa.

2. Jos tuomioistuin ei poikkeuksellisissa olosuhteissa voi noudattaa 4 artiklan 2 ja 4 kohdassa, 5 artiklan 1 kohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa säädettyjä määräaikoja menettelyjen asianmukaista kulkua vaarantamatta, sen on toteutettava tarvittavat toimet mahdollisimman pian.

3. Tässä asetuksessa säädettyjen määräaikojen laskemiseksi sovelletaan määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71[20].

[20] EYVL 124, 8.6.1971, s. 1.

13 artikla
Tuomion täytäntöönpanokelpoisuus

Tuomio on välittömästi täytäntöönpanokelpoinen mahdollisen muutoksenhaun estämättä. Vakuuden asettaminen ei ole tarpeen.

14 artikla
Oikeudenkäyntikulut

1. Hävinnyt asianosainen vastaa menettelyn kuluista, paitsi jos tämä olisi epäoikeudenmukaista tai kohtuutonta. Tällaisessa tapauksessa tuomioistuimen on määrättävä kulujen tasapuolisesta jakamisesta.

2. Jos hävinnyt asianosainen on luonnollinen henkilö eikä hänellä ole edustajana asianajajaa tai muuta oikeudellista avustajaa, häntä ei saa velvoittaa korvaamaan toista asianosaista edustaneen asianajajan tai muun oikeudellisen avustajan palkkiota.

15 artikla
Muutoksenhaku

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, voiko niiden menettelyoikeuden nojalla hakea muutosta eurooppalaisessa vähäisten vaatimusten menettelyssä annettuun tuomioon. Komissio saattaa tiedot julkisesti saataville.

2. Eurooppalaisessa vähäisten vaatimusten menettelyssä annettuun tuomioon kohdistuvassa muutoksenhakumenettelyssä asianosaisia ei saa velvoittaa käyttämään edustajanaan asianajajaa tai muuta oikeudellista avustajaa.

3. Muutoksenhaun johdosta annettuihin tuomioihin ei enää voida hakea muutosta varsinaisin muutoksenhakukeinoin eikä kassaatiovalituksella.

16 artikla
Tuomion uudelleentutkiminen

Edellyttäen, että vastaaja toimii viipymättä, hänellä on oikeus pyytää eurooppalaisessa vähäisten vaatimusten menettelyssä annetun tuomion tutkimista uudelleen niiden edellytysten mukaisesti, joista säädetään sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa tuomio on annettu ja joka on ilmoittanut siitä komissiolle asetuksen (EY) N:o 805/2004 19 ja 30 artiklan mukaisesti, jos:

a) i) vaatimuslomake tai kutsu saapua suulliseen käsittelyyn on annettu tiedoksi keinolla, johon ei liittynyt henkilökohtaista vastaanottamista osoittavaa todistusta; ja

   ii) tiedoksiantoa ei velallisesta riippumattomista syistä ole suoritettu riittävän ajoissa siten, että velallinen on voinut valmistautua vastaamaan asiassa; tai

b) vastaaja ei voinut kiistää vaatimusta ylivoimaisen esteen tai hänestä riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi.

17 artikla
Sovellettava menettelyoikeus

Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, eurooppalaiseen vähäisten vaatimusten menettelyyn sovelletaan sen jäsenvaltion menettelyoikeutta, jossa menettely toteutetaan.

III LUKU

TUOMIOIDEN TUNNUSTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

18 artikla
Tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Eurooppalaisessa vähäisten vaatimusten menettelyssä jossakin jäsenvaltiossa annettu tuomio on tunnustettava ja täytäntöönpanokelpoinen toisessa jäsenvaltiossa edellyttämättä tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi ja ilman mahdollisuutta vastustaa sen tunnustamista, jos tuomiojäsenvaltion tuomioistuin on vahvistanut sen liitteessä III esitetyllä todistuksella.

2. Tuomio on vahvistettava todistuksella, jollei tuomio ei ole ristiriidassa asetuksen (EY) N:o 44/2001 II luvun 3 ja 6 jaksossa säädettyjen toimivaltasääntöjen kanssa.

   Todistus on laadittava tuomion kielellä.

   Todistuksen antamiseen ei voida hakea muutosta.

   Todistuksen oikaisuun sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa menettely toteutetaan.

3. Jos tuomion antohetkellä on todennäköistä, että tuomio on pantava täytäntöön jossakin toisessa jäsenvaltiossa, todistus annetaan tuomion antohetkellä viran puolesta. Muutoin todistus annetaan jommankumman asianosaisen pyynnöstä.

4. Tuomion täytäntöönpanoa hakevan asianosaisen on toimitettava:

   a) tuomiosta sellainen jäljennös, joka täyttää tarvittavat vaatimukset sen aitouden toteamiseksi; ja

   b) 1 kohdassa tarkoitettu todistus.

5. Edellä 1–4 kohdan säännökset eivät sovellu asetuksen (EY) N:o 805/2004 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin riitauttamattomiin vaatimuksiin.

IV LUKU

SUHDE MUIHIN YHTEISÖN SÄÄDÖKSIIN

19 artikla

Suhde asetukseen (EY) N:o 805/2004 ja asetukseen (EY) N:o 44/2001

Tämä asetus ei vaikuta asetuksen (EY) N:o 805/2004 ja asetuksen (EY) N:o 44/2001 soveltamiseen.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla
Tiedottaminen

Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä, jotta varmistetaan, että suuri yleisö ja oikeusalan ammattilaiset saavat tietoa eurooppalaisesta vähäisten vaatimusten menettelystä, varsinkin päätöksellä 2001/470/EY perustetun siviili- ja kauppaoikeutta koskevan Euroopan oikeudellisen verkoston välityksellä.

21 artikla
Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio hyväksyy 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotka liittyvät 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetun raja-arvon mukauttamiseen ja liitteissä esitettyjen lomakkeiden saattamiseen ajan tasalle tai tekniseen mukauttamiseen taikka uusien lomakkeiden hyväksymiseen.

22 artikla
Komitea

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 44/2001 75 artiklassa säädetty komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

23 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan […] päivänä […]kuuta […].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä […]

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
[...]	*[...]*